

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 28. An & qualiter Prælatus, Paterfamilias, Ludimagister constituere
possit aliquos, qui suorum delicta observent ad charitativè ea sibi
denunciandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

tales denunciationes, & manifestaciones ad præceptum superioris factæ excipiuntur in scriptis & coram notario, aſtervanturque, ut accedente alia notitia possit inchoari processus, de Lug. d. 38. f. 2. n. 31. quia tamen idipsum sic limitat, ut, si constaret de intentione superioris volentis denunciari ut patiti, subditi teneantur obedire servato ordine correctionis fraternæ, & manifestare delicta etiam occulta, quorum nulla est infamia aut probatio, modò superior affimaretur tanta virtutis & prudentiae, ut prodesse posset, & non obesse; esseque adhuc tunc denunciationem faciendam juxta ordinem charitatis, cùm ordinaretur ad bonum proximi, notat Nav. apud de Lug. l.c. secus si superior creditur minus prudens & mansuerus, ut idem cum Sanch. L. 6. conf. c. 2. d. 17.

Quæſt. 25. Quænam delicta charitativer denunciari possunt?

R Esp. Quoddilibet delictum, etiam occultissimum, & nulli notum, præterquam delinquenti & denuncianti, denunciari charitativer potest. Reiff. h.t.n. 78. cuius tamen contrarium sentire videtur Pith. b.t.n. 86. dum ait: hac denunciatione charitativa locum habet in quolibet delicto occulto, modo non sit omnino occultum, sed saltē probari posse per duos testes. Unde hoc ipso à contrario sentit, in eo locum non habere dictam denunciationem, si non nisi denunciari notum sit; quia tunc per duos testes probari nequit. Verum probabilis est, eum locum habere in eo casu, ubi crimen solli committee & denunciandi notum est: uti & locum habet in delictis notoriis, ut dictum q. 23. n. 1. ex Pith.

Quæſt. 26. Facta denunciatione charitativa, qualiter procedere debeat superior?

R Esp. Facta hac denunciatione, dum crimen occultum est, & nemini præjudicium superius, tenet Judex tenetur se accommodate intentioni, seu petitioni denunciantis, illiusque modo denunciandi, ita ut, si hic eidem ut patri crimen denuncier, volens, ut delinquentem non nisi secreto nomine, vel non nisi uno altero preſente & taciturno moneat, corrigit aut puniat, id omnino servare teneatur superior, peccatumque graviter, si denunciatum publicè confundat aut puniat, ita Arg. can. si pec- caverit. cauf. 2. q. 1. cum communi, Reiffenst. b.t. n. 74. ne alijs iniuste diffamando subditum, non tam paternum correctorem, quam injustum proditoris ageret, ut dicitur cit. can. Si vero crimen jam est notorium, aut majori parti communis cognitum, non tenetur superior juxta petitionem denunciantis procedere, in corrigoendo & puniendo denunciatum, sed potest, immo plerumque tenetur, processum criminalem contra illum instituere per modum inquisitionis, maximè dum delictum est scandalosum, Reiffenst. num. 75. cum Ludov. de Ameno in *praxi criminali* tit. 9. v. denunciatio §. 1. n. 7. ed. quod occasione denunciationis evangelicæ, cùm reficiat delictum notorium, jam ex officio inquirere, & inquirendo instituere processum possit, & bono communi exigente teneatur, non quidem vi denunciationis evangelicæ, sed vi officii sui, etiam nullam faciendo in processu mentionem istius sibi factæ denunciationis: quin & potest denunciante adhibere testem, aut eidem, ut Reiffenst. mandare, ut denunciet judicialiter, si delictum vergat in præjudicium communis vel ter-

R. P. Leur. Jur. can. Lib. V.

ti: cùm etiam in eo casu, quisque ex se teneatur denunciare judicialiter, adeoque denunciatio petens à superiori servari modum alias in denunciatione evangelica servandum, audiendus non est.

Quæſt. 27. An & quando superior delicta occulta sibi charitativer denunciata, revelare, hancque ex hac denunciatione scientia uti possit?

1. R Esp. Ad primum: Prælatus seu Superior delictum occultum gravem charitativer sibi denunciatum manifestare aliis non debet, si solus emendare possit; si vero id non potest, debet illud manifestare alteri potentiad adhibendum remedium; Quin &, si is solus ad hoc non sufficiat, pluribus, qui necessarii videbuntur ad denunciati emendationem, Laym. L. 3. tr. 4. c. 3. n. 4. Idque, etiam si denunciants inhibuerit adhiberi plures; cùm alias hæc denunciatio frustraretur suo fine, qui est emendatio denunciati, aut etiam impeditio vel amolitio scandali, aut damni, si quod ex delicto denunciato imminet tertio aliqui, aut is de facto patitur. Sic in specie per le loquendo concessum est patri familias delicta occulta etiam gravia liberorum, famulorum, & ancillarum revealate mari familias, & ob paritatem, alijs licitum est, eorundem delicta denunciare tali personæ, quæ ob incumbentem ei curam administrandi familiam, jus & autoritatem habet salubriter corrigendi, & puniendi istiusmodi domestorum delicta. Idem est de revelatione talium delictorum occulorum à scholaribus commissorum, facta eorum præceptoribus puniendi gratia; modò ex tali revelatione & punitione plus commodi, quam incommodi securum speretur, Laym. l. 3. c. 3. p. 2. c. 4. n. 11. citati: Navar. in manual. c. 25. n. 58. Molin. de iust. t. 4. d. 29.

2. Relip. Ad secundum: quamvis Prælatus denunciatum sibi delictum subditi sui secretum servare teneatur, nullæ causâ urgente ad ejus revelationem; nihilominus noritiâ illius haustâ ex ejusdem delatione charitativa uti potest ad delinquentis gubernationem, v. g. invigilando illi sollicitius, præscindendo occasiones, mittendo illum aliò, vel etiam movendo ab officio sub probabili aliqua ratione circa ejus infamiam, Laym. L. 3. tr. 6. c. 2. num. 5.

Quæſt. 28. An & qualiter Prælatus, Pater familias, Ludimagister constituer possit aliquos, qui suorum delicta observent, ad charitativer ea sibi denunciandum.

R Esp. Cum Laym. L. 3. t. 3. p. 2. c. 4. n. 12. cirante Bannez, & Turrian. id eum posse, attēndendo tamen constituti denunciatoris ingenium, prudentiam, affectus; cavendisque, ne plus ei credat, quam oportet, spectatis omnibus circumstantiis; item cavendo, ne jubeat observari in particuliari personam certam, quæ alioquin publicè suspecta non est, ne alijs ejus fama patiatur: quamvis tamen quandoque talis causa esse possit, v. g. periculum impendentis malis aliquibus, ob quam talis qualis diminutio famæ personæ jussæ observari, posthabenda sit ejusdem spirituali bono aliorumve damno, Laym. l.c. item curando, ne constitutus ad observandum & denunciandum, factaque ab eo denunciatione cognosci possit à denunciato, nisi aliud gravitas aut periculum postulet, & tum non curandum,

quod

C

quod denunciandus aut denunciatus veniat in di-
ctam notitiam, & exinde denuncians passurus sit
qualecumque incommodum, utpote posthaben-
dum bono denunciati vel bono communi. Unde
jam etiam prudens superior, nulla urgente causa
contrarium, poterit facta jam sibi denunciatione
supercedere correctione, eam differendo in tempus
opportunius, Laym. ibid.

*Ques. 29. Qualiter charitatib[us] denun-
cians in denunciando procedere de-
beat.*

R Esp. præter dicta q. 23. de præmittendis de-
nunciationi charitatib[us], monitio secreta de-
linquentis ante omnia procedere debet ex lege &
motivo charitatis, habendo semper præ oculistans
quam finem hujus denunciationis bonum spirituale,
tum delinquentis, nimirum ejus correptionem &
correctionem; tum communis, nempe impe-
ditionem & abolitionem scandali, si quod ei immi-
neret, dein præcavere debet, ne denunciet incerta
tanquam certa & explorata; item ne delicta ni-
mis augeat, sed simpliciter defrater, prout gesta sunt;
neque dicat delinquentem habere consuetudinem
sic delinquendi, si semel tantum, iterumque illum
sic deliquisse sciat, Laym. cit. n. 12. cum Turtian. d.
39. du. 9.

*Ques. 30. Quinam judicialiter denun-
ciare & denunciari possint, aut non
possint?*

R Esp. primò. Denunciare posse, & ad sic de-
nunciandum etiam publice, etiā alias ad
accusandum inhabiles, admitti posse omnes juxta
communem tribunalium praxim & receptam ho-
diedum consuetudinem, eo quod per hanc denun-
ciationem sternatur solum via ad inquirendum; af-
serit cum Ludov. Ameno tit. 9. v. denunciatio. §. 3.
n. 15. Reiffenst. b. t. n. 86. quamvis subjugant in
suo ordine servari contrarium. nempe inhabiles
ad accusandum, haberi etiam inhabiles ad denun-
ciandum judicialiter. Verum quidquid sit de hoc,
generaliter loquendo, criminis à denunciando
judicialiter repelluntur, juxta c. cum in tua de spons.
nisi suam suorumque injuriam prosequantur, arg.
c. 2. caus. 4. q. 6. Pith. b. t. n. 95. Unde etiam pub-
licus concubinarius ad denunciandum aliorum
peccata admittendus non est, jux. c. vestra de coha-
bit. cum mulier. Gl. in cap. cum dilectus. b. t. v. con-
cubinarios. Hoff. v. excommunicationis. Pith. l.c.
qui tamen etiā idem dicat de excommunicato ob
concupinatum publicum, juxta quod in cit. c. di-
lectus; utrumque sub disjunctione conjungitur;
nempe concubinatum publicum vel excommuni-
cationem (intellige incursum ob aliam caulam suf-
ficere ad hoc, ut repellatur quis à denunciando ju-
dicialiter. De cetero nullo casu denunciare pos-
sunt, qui delicti notitiam ex sola confessione sa-
cramentali habent, ut cum communi de Lug. d. 38.
§. 2. n. 37. Adde quod licet accusatio fieri non
possit per alium, v. g. per procuratorem, judicialis
tamen denunciatio per eum fieri possit. Pith. l.c. n.
35. cum Abb. Pluta de his paulo post.

*Ques. 31. An & quinam obligentur ad
denunciandum judicialiter citra præ-
ceptum judicis vel superioris?*

R Esp. Quamvis ferè nunquam privati citra tale
præceptum obligentur ad denunciandum
propriè judicialiter, cum satisfaciant suæ obliga-
tioni denunciatione Evangelica; vel ad summum

canonica, qua datur notitia judicii, committitur.
que ejus prudentia, quid fieri oporteat, de Lugo
l. c. n. 14. tenetur tamen ad hoc, quibus ex officio
incumbit procurare, ut delicta puniantur, quales
sunt fiscales, custodes, syndici, aliquie ad hoc mu-
nus deputati, ceteris, non nisi ad denunciandum
canonicè obligatis, quando necessaria est denun-
ciatio ad damnum publicum vel alicujus privati im-
pediendum aut amoliendum, quod aliter impedit
nequit, sine magno & proportionato damno ju-
dicialiter denunciantis; qui tamen ad hanc denun-
ciationem canonicam non tenentur ex justitia, ut
patet, sed solum ex charitate, ita ut ex omisso hac
denunciatione non obligentur ad restitutionem &
compensationem dannorum inde ortorum; ita de
Lug. l. c. remittens ad Sanch. l. 6 conf. c. 2. d. 9. Sic
quoque tenetur quilibet saltem excharitate, ad de-
nunciandum judicialiter crimen cedens in publi-
cam peccati reip, aut præjudicium tertii, si cer-
tum sit ei, denunciatione evangelica sufficienter
occurri non posse, Sanch. l. 6. conf. c. 2. d. 9. n. 4. Sylv.
v. denunciatio. Fächin. l. 9. controv. c. 86. cum com-
muni. Si verò ei occurri potest, omisso judiciali
denunciatione, evangelicè denunciandum crimen,
nisi tamen specialiter expedit, ut crimen ad ex-
emplum aliorum publicè vindicetur, Laym. l. 3. tr.
3. p. 2. c. 4. n. 13. Et sic in specie clericum te-
neri ad denunciationem canonicam criminis digni-
pœna sanguinis, quando aliter malum immensu-
reip, aut alicui privato impeditri nequit; facta ta-
men protestatione debitâ quod non intendatur vin-
dicta, aut pœna sit solum impeditio damni, docet
de Lug. l. c. n. 16. citans pro hoc Sanchez, uti ante.
n. 10. idque ex ea ratione, quod, cum hæc obliga-
tio sit juris natura, non possit jure positivo im-
pediri. Unde nec incurrit irregularitatem, si pœ-
na sanguinis sequatur, cum irregularitas imposita
non sit, pro casu, in quo Lex natura clericum obli-
gat ad aliquid sub peccato.

*Ques. 32. Respectu quorum delictorum
sit obligatio denunciandi ea judiciali-
ter, orta ex interrogatione vel præ-
cepto Superioris?*

R Esp. primò supponendo primò posse Supe-
riores habentes indicia sufficientia inter-
rogare de delicto hic & nunc commisso. Suppon-
endo secundò posse illos, & imprimis Episcopos,
Vicarios, Visitatores, similèque Prælatos Ecclesi-
sticos, imò & Judices sæculares, præcipere sub va-
riis etiam pœnis, ut qui tale vel tale delictum
scient, illud manifestent, intellige, etiam judicialiter
denunciando, nimirum in ordine ad vindictam
publicam, Glot. in l. civile c. de furtis. Abb. in c.
delictis. de excess. Pralat. Nav. Soto, quos citat & le-
quitur de Lugo l. c. n. 17. conformiter usui & con-
suetudini approbatæ, in Trid. sess. 23. c. 3. Suppon-
endo tertio in talibus editiis seu præceptis variam
esse posse mentem præcipientis, ratione objeci, vel
modi denunciandi; dum quandoque præcipitur, ut
manifestetur fama de delicto, aut ejus notorietas;
quandoque accusatio; quandoque denunciatio,
etiam vel evangelica, vel judicialis; quandoque
testificatio: quæ mens ex ipsiis verbis præcipientis,
vel interrogantis, vel etiam ex materia colligenda,
ut de Lug. l. c. n. 18. quem vide. Supponendo
quartò Superioris in talibus editiis habere inten-
tionem tacitam vel expressam, ut manifestatio fiat
servata juris ordine in tali denunciatione servando
Lug. l. c. Unde his suppositis

2. Resp.